

Sygn. akt II CSK 548/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku B. Ż.
przy uczestnictwie J. C., Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Ł. i B. T.
o stwierdzenie nabycia udziału we współwłasności nieruchomości
przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki B. T. kwotę 1350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądza od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 2025 (dwa tysiące dwadzieścia pięć) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnych zagadnień prawnych. Mają one dotyczyć przede wszystkim przyjętej w utrwalonym orzecznictwie sytuacji prawnej współwłaściciela zasiadającego udziału innych współwłaścicieli. Skarżący wskazuje, że trudniej mu je zasiedzieć niż osobie trzeciej i że trudniej mu je zasiedzieć, niż całe prawo. W imię ochrony praw wszystkich współwłaścicieli rzeczywiście takie zaostrzone wymagania co do zmanifestowania woli zasiadania udziałów innych współwłaścicieli wynikają z orzecznictwa. Trudno zatem jednak przyjąć, że istnieje wątpliwość na tle wykładni przepisów, bo ta wątpliwość została już w orzecznictwie wyjaśniona, tyle że w kierunku odmiennym od woli skarżącego. Zgodzić się z nim natomiast trzeba, że może budzić wątpliwość, czy takie zaostrzenie rygoru dotyczącego nabycia przez zasiedzenie przez współwłaściciela jest zasadne. Tym niemniej, wobec wyjaśnienia już tej kwestii w orzecznictwie, nie można oczekiwać reasumpcji stanowiska, gdyż skarżący nie podnosi nowych argumentów, nieznanych wcześniej, a jedynie wspiera ten z poglądów, który w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego nie znalazł uznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

jw